

Borah bo v novem kabinetu.

HOOVER BO SKOROGOTOVO PONUDIL BORAHU SLUŽBO

Novo izvoljeni predsednik bo najbrž imenoval senatorja Boraha za svojega generalnega pravdnika. — Sestava kabineta je bila baje zavlečena, dočim se senator iz Idaho pomišlja.

WASHINGTON, D. C., 18. feb. — V glavno mesto so dospela poročila, da je novo izvoljeni predsednik Hoover ponudil senatorju Borahu mesto generalnega pravdnika in da je bil ustroj celotnega kabineta zavlečen ali ustavljen, dokler se ne bo senator odločil, če bo sprejel mesto ali ne.

Hoover, ki bo zapustil jutri Florido, da se napoti v zvezno glavno mesto, je prepričan, da je dosti dolžan Borahu, kajti njegova pomoč je zlomila silo progresivne opozicije proti izvolitvi tedanjega trgovskega tajnika, ker je obrnila tehtnico na severnem zapadu.

Nekaj časa so domnevali, da bo vprašal Boraha, naj postane državni tajnik, češ, da je to edino mesto, po katerem bi eventualno hrepenel načelnik senatnega komiteja za zunanje zadeve. Nazori Boraha glede mednarodnih zadev, posebno pa radi priznanja Rusije, pa ne soglašajo z onimi Hooverja in vsled tega je opustil idejo, da mu ponudi to mesto.

Hoover pa je željan priznati službo senatorja iz Idaho in še bolj, zadovoljiti progresivce z možem, ki bo načeloval justičnemu departamentu, potem ko je bil ta del službe odzvet zakladniškemu departamentu ter prideljen justičnemu. Borah je postal ljubljeneček Antisalonške lige izza časa, ko se je zavzel za planko v republikanskem volilnem programu za strogo izvedenje prohibicije.

Glasi se, da je napisal on dotični del Hooverjevega sprejemnega govora, ki se peča z osemnajstim amendentom ter Volsteadovo postavo in vsled tega bi tudi nihče ne mogel ustreči boljše suhačem. Razventega pa uživa tudi velik sloves kot odvetnik in njegov delež pri podpiranju kampanje proti petrolejskim banditom in proti prejšnjemu generalnemu pravniku Daughertyju bi odgovarjal želji Hooverja, da ima načelnika justičnega departamenta, ki bi vzbudil zaupanje v ta, ne preveč blesteči department zvezne vlade.

Ni še gotovo, če bo Borah sprejel. Mogoče mu ne bo ugajalo generalno pravdnništvo na koncu njegove karijere, vendar pa se glasi, da želi postati član Najvišjega sodišča Združenih držav.

LINDBERGH V GLAVNEM MESTU

Lindbergh, zakasnjjen od viharjev in megle, je došel v glavno mesto. Polet ob pacifični obali.

WASHINGTON, D. C., 18. feb. — Potem ko ga je izvanredno slabo vreme napotilo, da je dvakrat pristal preko noči v Severni in Južni Carolini, na svojem poletu iz Miami, Fla., je polkovnik Charles Lindbergh došel na Bolling Field večer ob polstirih popoldne.

Polkovnik je došel semkaj z Langley polja, Va., kjer se je ustavil za lunč. Zapustil je Langley polje ob pol treh in v Washington ga je spremljal polkovnik Culver, virginijski poljski poveljnik.

Lindbergh je letel tekom jutra na Langley polje iz Hatteras, N. C., kjer se je dvignil v zrak po devet uri. Ostal je preko reči v Hat- teras, potem ko je začel na slabo

vreme, ko je poletel iz Charlestona, S. C. V pater ponoči se je ustavil v mestu South Caroline, potem ko je odšel iz Miami ter zagazil v težak dežni vihar in zelo oblačno vreme. Na zadnjem delu potovanja semkaj pa je imel lepo vreme ter je dosegel izvrstno nagljo s svojim hitrim Faleon biplanom.

Kmalu po svojem prihodu je objavil Lindbergh, da bo odšel od tukaj v par dneh na inšpekcijski pečet na pacifično obal, preko nameravane črte. Transcontinental Air Transport Company.

Dva obtožena kot morilca.

Mrs. Dorothy Leonard je morala nastopiti večer pred poroto v Long Island City, obdolžena uboja v zvezi s smrtjo svojega moža, policista Michaela Leonarda v jeseni preteklega leta.

Frederick Edel pa bo stopil pred sodišče, obdolžen umora Mrs. Emeline Harrison, igralke, pred več kot enim letom.

NOVOIZVOLJENI PREDSEDNIK SE PRIPRAVLJA NA INAVGURACIJO

Vrnil se je v Washington, da izvede priprave za inavguracijo. — Nagovor je skoro dovršen. — Konečna izbira kabineta pa bo še ostala. — Meseca aprila se bo sestal kongres k posebnemu zasedanju.

MIAMI, Fla., 18. feb. — Bivanje novo izvoljenega predsednika Hooverja v solnčni Floridi bo danes končano, ko se bo vrnil na sever, v Washington, zarjavel in odpočit, da prevzame celo število problemov, katere je treba rešiti, predno bo prevzel urad na stopnjicah Kapitola dne četrtega marca.

PETDESET LET ZAMAN PLAČEVAL

Brooklynčan se je obrnil na kongresnika, ko je napravila zavarovalna družba napako ter pokopala drugega moža mesto njega.

Celih petdeset let je plačeval John Connelly po 25 centov na teden neki zavarovalni družbi, da bi mogel biti dostojno pokopan.

Danes pa je charity-pacijent v brooklynski državni bolnici ter bo pokopan na javnem pokopališču, ker je neka zavarovalna družba napravila napako. Njegovih osemsto dolarjev je izplačala družini nekega drugega John Connellyja.

Connelly je star 75 let. Brez denarja in brez prijateljev je pisal kongresniku Emanuelu Cellerju v Washington, naj pomaže dobiti nazaj vplačani znesek.

Delal je v brooklynskem Navy Yardu trideset let ter se umaknil. Razkril pa je, da se je umaknil šest mesecev prej, da dobi penzijo. Nato pa je zbolel. Sedaj pa išče svojo plačo ter zavarovalni denar.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK
V AMERIKI

Posebni vlak, ki bo povedel Hooverja na sever, bo odšel od tukaj jutri popoldne.

Kot ponavadi, bodo spremljali Hooverja številni ljudje.

Hoover je malodane dovršil svoj inavguracijski nagovor tekom svojega tujakšnjega bivanja, vendar pa mora storiti druge važne sklepe, kabinetno izbiro ter zakonodajno politiko za posebno zasedanje kongresa, katero bo sklical aprila meseca.

Njegov biznis je važen, kajti on je preglasil svoje prijatelje, ki so ga svarili pred tako naglim povratkom. Trdili so, da bo njegova navzočnost v zaključnih dneh Coolidgeve administracije mogoče vir frikocij.

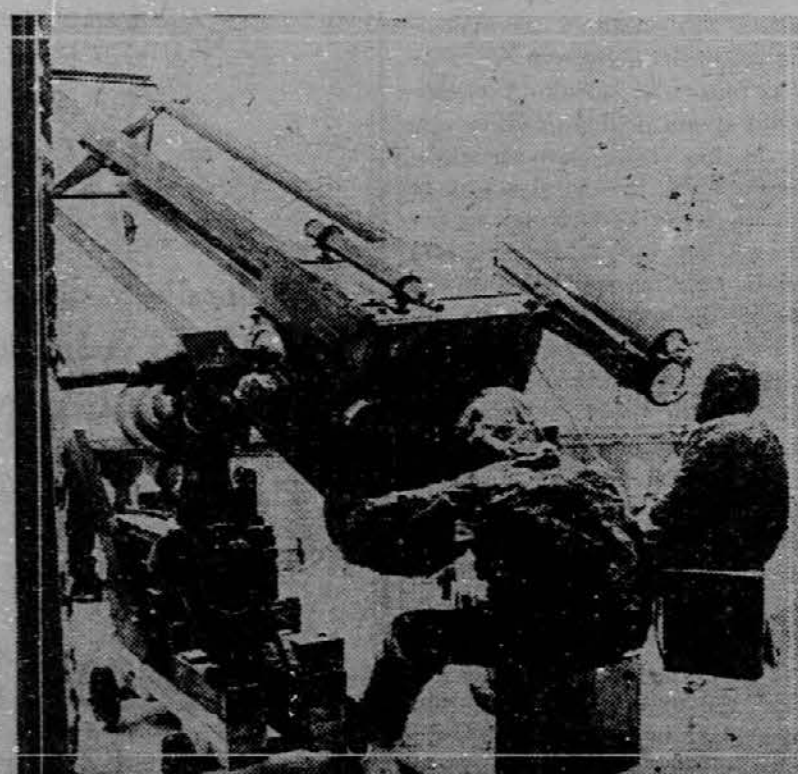
Novi predsednik bo imel važne konference glede končnega stvarjenja kabineta in zakonodajne politike za posebno zasedanje kongresa v zaključnosti svoje hiše na S cesti. On ne bo otvoril svojega glavnega stana v hotelu, katerega je imel tekom svojega prejšnjega obiska.

Rose Stokes pridržana kot piket.

Stavkarski piketi so večeraj zjutraj zopet navallili na tvorniški okraj v New Yorku in do devetih zjutraj jih je bilo aretiranih več kot petdeset, med njimi tudi znana Rose Pastor Stokes in Adolf Wolff.

Miss Stokes je bila aretirana z Wolffom s šestimi stavkarji vred. Neki devetletni deček, ki je korakal med Wolffom in Miss Stokes, je bil odveden na varno, kot zanemarjen otrok.

NAJVIŠJI OBSERVATORIJ NA SVETU

se nahaja na gori Jungfrau v Švici. Daljnogledi so postavljeni 11,500 čevljev nad morsko gladino ter spadajo med najmočnejše na svetu.

ŽUPAN WALKER NA POČITNICAH

Župan Walker je odšel v Florido. — Comptrollerjevo poročilo glede Equitable bo zavlečeno za nedoločen čas, vsled odsotnosti župana.

Newyorški župan Walker, ki je objavil pred par dnevi, da potrebuje "počitnice", a ni hotel reči, kdaj jih namerava vzeti, je zapustil večeraj to mesto ter odšel v Miami. Potoval je v privatni kari, ki je last Williama Kennyja, bogatega kontraktorja.

Odpotovanje s Pennsylvanije postaja se je zavrhlo ob polni ponoči.

Prva posledica odpotovanja župana je bilo zavlečenje današnjega sestanka Board of Estimate. Glavna stvar, ki bi morala priti do razprave, je bilo poročilo pomožnega comptrollerja, Frank Priala, glede njegove preiskave kontrakta Equitable Coach Company z White Managment korporacijo.

Mogoče je, da se Board of Estimate ne bo sestal tekom odsotnosti županovega bivanja na jugu za nekako dva tedna. Gotovo pa je, da ne bo vzprijazena nobena akcija do njegovega povratka glede mučne zadeve, ki dela velike skrbi tako županu ter njegovim političnim svetovalecem.

Radi odsotnosti župana ne bo Mr. Prial predložil svojega poročila, ki pe baje naklonjeno Equitable kompaniji in tudi White korporaciji, ki je baje pofitirala nekako pol milijona dolarjev od Equitable.

Politični opazovalci so večeraj splošno izjavljali, da ima akcija župana svoj vzrok v strogem kritiziranju, ki bo gotovo vzbujeno vsprico bližajočih se občinskih volitev.

Washington — pravcata Sodoma.

WASHINGTON, D. C., 18. feb. Izjavljeno je prohibicije v Washingtonu je naslikal na živahen način Clinton Howard, načelnik narodnega komiteja za izvedenje postav.

Glavno mesto je polno nepostavnosti ter je prepojeno s strupenim alkoholom, — je izjavil Howard. — Najti je 342 prostorov, kjer prodajajo povsem očito alkoholne pijače.

Kardinal Vico umira.

RIM, Italija, 18. februarja. — Kardinal Antonio Vico, ki je zbolel na pljučnici, umira. Zadnji sakramenti so mu bili podeljeni in papež mu je poslal svoj blagoslov in arteculo mortis. Kardinal Vico je star eno in osemdeset let. On je Italijan ter prefekt kongregacije svetih obredov.

Sedemcentna prevoznina.

Najvišje sodišče bo najbrž še danes izročilo svojo odločitev glede slučaja sedemcentne prevoznine.

Sodišče ni nikdar objavilo vnaprej, kdaj bo podalo svoj pravek, vendar pa se domneva, da bo padla že danes odločitev.

Smith bo zapustil Havano.

HAVANA, Cuba, 18. febr. — Prejšnji governor Alfred Smith se namerava danes zvečer vrniti v Miami, po ugodnih počitnicah, ki so trajale celih pet dni.

SINOVA TRAGIČNA SMRT GROZNO POTRILA DOHENY-JA

Starejši Doheny je kritično zbolel, ko je bil njegov sin umorjen. — Oslabljen od Teapot Dome škan-dala, se je oče zrušil vsled nove tragedije. — Tajnik je ubil samega sebe po zavratnem umoru.

LOS ANGELES, Cal., 18. feb. — E. L. Doheny, dolga leta odlična postava v petrolejski industriji, je bil danes v kritičnem stanju, povzročenem od smrti njegovega edinega sina E. L. Dohenyja mlajšega, ki je bil umorjen od privatnega tajnika, ki je nato izvršil samomor.

Detektivi in policisti so zadrževali radovedneže od doma Dohenyja, dočim so se zdravniki brigali za multinilijonarja. Doheny se je sesedel, ko je izvedel za tragedijo.

Stanje starejšega Dohenyja se je smatralo za skrajno resno, ker je mož star tri in sedemdeset let. Bil je oslabljen od njegovega boja proti vladi, ki ga je obdolžila sleparij, in zdravniško so bili mnenja, da je bil šok smrti njegovega sina edinega preoblik, da bi ga mogel prenesti.

Pred nekratkim časom se je umaknil, ker je domneval, da bo nadvlado imena Doheny obdržal njegov, 36 let stari sin.

Dočim so si zdravniki prizadevali, da rešijo življenje postarjega očeta, se je coronerjev urad pripravil za inkvest nad trupli njegovega sina in Hugh Plunketta, njegovega tajnika.

Uradniki in priče soglašajo v tem, da je privatni tajnik ubil svojega delodajaleca, ter nato še samega sebe, ker je trenutno zblaznel, po več mesecev trajajoči živčni bolezni.

Okrajni pravdnik je rekel, da je Mrs. Doheny slišala strel, ki je ubil njenega moža, da pa je mislila, da je povzročil ropot kak padajoči predmet.

Dr. Fishbaugh, ki je zdravil Plunketta, je bil poklican od mlajšega Dohenyja, ki se je očitno vidno bal, da je njegov tajnik posebnel.

Dospel je potem, ko je bil Doheny že ustreljen ter je še lahko čul strel, ki je ubil Plunketta. Mrs. Doheny je istotako čula drugi strel.

Plunkett, razdvojen od strahu, da ga bosta poslala Doheny in dr. Fishbaugh v sanatorij za zdravljenje, se je splazil za Dohenyja.

ter ga ustrelil brez svarila, kot izjavljajo uradniki.

Ko je padla truplo mladega milijonarja na tla, se je Plunkett obrnil ter je očitno skušal zbežati. Ko pa je odprl vrata, je videl Mrs. Doheny in dr. Fishbaugha ter se vrnil v spalnico, da poišče tam pribežališča.

NAČRTI LEONA TROCKEGA

Iznani Trocki bi na vsak način rad prišel v Nemčijo ter je poslal brzojavno prošnjo predsedniku rajstaga.

BERLIN, Nemčija, 18. febr. — Iznani sovjetski vođa Leon Trocki se je danes obrnil naravnost na predsednika državnega zbora Paula Loebea, da mu dovoli prihod v Nemčijo.

Loebe je dobil iz carigradskega predmestja Pere brzojavko sledeče vsebine:

— Z ozirom na vaš spominski govor, ki ste ga imeli dne 2. februarja v nemškem državnem zboru, sem naprosil tujakšnji nemški konzulat, naj mi da dovoljenje glede zadeve, ki vam je znana. Leon Trocki.

Brzojavka potrjuje govorice, da se Trocki še vedno nahaja v ruskem konzulatu v Carigradu.

Dne 2. februarja je nemška vlada objavila, da si Trocki prizadeva priti v Nemčijo nepostavnim potom.

Nemška vlada vztraja na stališču, da je vse prizadevanje Trockega brezuspešno, dokler ne posreduje sovjetska vlada.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	500	\$ 9.30	Lir	100	\$ 5.75
"	1,000	\$ 18.40	"	200	\$ 11.30
"	2,500	\$ 45.75	"	300	\$ 16.80
"	5,000	\$ 90.50	"	500	\$ 27.40
"	10,000	\$ 180.00	"	1000	\$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim zvezam v starem kraju v stanu znižati pristojbino za tako izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede našina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIN
"NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephones: Barclay 0360

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisov in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri sprejembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

PREOSTRE POSTAVE

Po nekaterih ameriških državah je uveljavljena takozvana Baumes - postava, ki določa, naj sodnik obsodi v dosmrtno ječo osebo, ki je bila trikrat spoznana krivim istega zločina.

Postava je že dolgo uveljavljena, in v newyorški kaznilnici Sing Singu jih je dosti, ki se nikdar več ne bodo veselili svobode, ker so bili obsojeni na podlagi te postave.

Nazadnje se je vseeno zdravila odvetniška zbornica mesta New Yorka ter zahtevala, naj se to barbarsko določbo bodisi omili oziroma naj jo zakonodajna države New York popolnoma odpravi.

Kazenska kriminologija vsebuje teorijo, da služi kaznen kot plašilno sredstvo.

V večini modernih dežela pa tej teoriji ne zaupajo več, ker so se že zdavnaj prepričali, da kazni le v posameznih in maloštevilnih slučajih oplašijo, kajti zločinec se vedno poda na delo s trdnim prepričanjem, da ga ne bodo zalotili in da bo oproščen, četudi ga zalotijo.

Dandanes se prisojajo kazni zato, ker si prisvajajo družba pravico braniti sebe pred zločinci ter jih skuša napraviti kolikor mogoče neškodljivim.

Obenem se pa bavijo moderni kriminologi z načrti, kako bi bilo mogoče z modernimi vzgojnimi sredstvi spraviti na pravo pot one, ki so zašli.

Človeka, ki se je štirikrat zapletel v mreže moderne kazenskega prava, do smrti zapreti, je brutalnost, ki spominja na temne čase inkvizicije.

V vsaki deželi in vsakem slučaju je dosmrtna ječa surovost, ki ga nima para.

Res so na svetu nasilniki, ki vsled boleznega nagnenja ali kakih drugačnih vplivov ogrožajo svoje soljudi.

Taki ljudje so pa bolni ter ne spadajo v ječo, pač pa v bolnišnico oziroma v blaznico.

Kongres je bil predložen zakonski osnutek, ki določa za prekršenje prohibicijskih postav zapor od enega leta do petih let. To velja za eno samo prekršenje, ne pa za tri ali štiri.

Če bo ta zakonski osnutek postal zakon — kar najbrž bo — ker imajo suhači v obeh zbornicah veliko večino, ne more nihče z gotovostjo trditi, da ne bo prej ali slej postal kandidat za dosmrtno bivanje v Sing Singu.

Takihi neznanih barbarskih postav je v raznih državah te dežele nešteto.

V državi Michigan sta bila pred kratkim obsojena na dosmrtno ječo neki moški in neka ženska, ker sta kršila določbe osemnajstega amandamenta oziroma Volsteadove postav.

Kak se je zgodilo v Michiganu, se lahko tudi v New Yorku zgodi.

Vehovec spuščen v
Združene države.

Mirko Vehovec, ki potuje iz Buenos Aires proti Združenim državam, je bil spuščen v deželo. Ameriški konzul v Mexico City mu je dal potreben vizej, toda priseljeniška oblast v Texasu je Vehoveca zadržala. Na mnogostransko posredovanje je bil slednji spuščen na ameriška tla za dobo šestih mesecev.

Tornado zadel
Madagaskar.

ANTANANARIVO, Madagaskar, 18. februarja. — Tornado je opustošil številne pokrajine v soboto ponoči, paraliziral železnice in brzojavne komunikacije ter preplaval plantacije. Dež je povzročil ogromno škodo.

Potres v Californiji.

SANTA ROSA, Cal., 18. feb. — Potres, trajajoč le par sekund, so občutili večer zvečer tukaj. Potres ni povzročil nikake škode.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Slovenski Dom (American Slovenian Auditorium) prav dobro napreduje. Enajstega februarja je minilo leto dni, odkar smo ga ustanovili. Danes zboruje v njem pet podpornih društev, dve zabavni in trije žegljaški klubbi. Imamo tudi telovadno društvo in čitalnico. Vsak terek so telovadne vaje. K telovadbi vabimo posebno mladino.

Pozdravi!

Jakob Slabič.

Opomba uredništva. — Račun o dohodkih in stroških ne spada v dopis, ampak ga objavimo kot oglas, če hočete.

Detroit, Mich.

Dovolite mi, da navedem še nekaj podrobnosti o znani nesreči:

V soboto se je zbralo več znancev in prijateljev kakor tudi sorodnikov pri družini Josef Travnikar. Brata Travnikar imata farma na 11 Mile. Nevesta je bila starejša hči g. in gospe Josef Travnikar. Ob 8. uri so se vsi svatje naložili na avtomobile in se odpeljali v Detroit v slovensko cerkev, kjer se je vršila poroka, ženina Johana Adamčiča in Gertrude Travnikar.

Po poroki so se zopet vsi odpeljali domov, kjer jih je čakalo dobro kosilo. Ob 6. uri zvečer so se vsi skupaj podali v malo dvorano, ki je prenamerjena iz nekega farmarskega barna, kjer bi se imela vršiti glavna ženitovanjske pojedini.

Na prav po starokranjski šegi. Kmalu po šesti uri so začeli prihajati avtomobili, in se je zbrala skupaj družba kakih stopen in dvesto odraslih in kakih štirideset otrok. Da pa ni bilo vseh povabljenih, je pa seveda vzrok, ker mnogi so morali v soboto zvečer delati. Med tistimi sem bil seveda tudi jaz. Mi drugi bi se imeli pridružiti šele ob polnoči, tako da smo ravno pete odnesli in seveda tudi nobenih dobrot nismo bili deležni, kar mi je prav žal. Seveda ne za polomljena rebra, pač pa za vse tiste dobrote, katere je pripravila mama Travnikarjeva s pomočjo štirih izvežbanih kuharic, ki so se trudile in pripravljale štiri dni.

Torej, vse je bilo v najboljši volji, in ko je bila svatba v najlepšem toku, ravno ob 12. uri, so se vsi gostje sestali v prvem nadstropju, da bi po starokranjskem običaju odzveli nevesti poročni venček. Ko so stopili pevec in pevka krog neveste in ženina, da zapoje pesem "Venček", se je od prevelike teže udrl strop in tako so se vsi gostje v eni sekundi znašli v pritličju, oziroma v spodnji dvorani in pokopali pod seboj vse tiste, ki so se nahajali v spodnji dvorani. Bili so samo starejši možje in k sreči jih ni bilo veliko. Ti so bili najbolj poškodovani. Da je tukaj nastala velika panika, je seveda samoposebi umevno, panika je pa še povečala tema. Strop je pretrgal električno napeljavno in je bilo vse takoj v temi. Seveda vsi tisti, kateri so bili na vrhu so bili bolj malo poškodovani in so začeli takoj z rešilno akcijo. Največji kraval in vpitje so vzpirjali ženske, ki so iskale svoje otroke. K sreči, kolikor je meni znano, ni bil poškodovan noben otrok. Ravno v tistem času so se nahajali skoro vsi otroci pri stopnjicah, in tisti del stropa je ostal nepoškodovan.

Vse te podatke sem zbral skupaj od več oseb, kakor tudi od moje soproge, ki je bila tudi deležna proste vožnje skozi strop iz prvega nadstropja. Prišel sem na lice mesta krog ene ure in videl sem tri mlade moške, ki so šli v dvorano. Bila je temna noč, le luči od avtomobilov in žepne svetilke so razsvetljevale prostor. Ker nisem bil še nikdar poprej na dotičnem mestu in nisem bil prav gotov ali je pravi prostor ali ne, jih vprašam, ako je tisti barn Dance Hall. Povedali so mi, da je. V tistem hipu sem spoznal sina gospoda Travnikarja in sem ga vprašal, kako je to, da je vse tema, ali so šli že vsi domov. Odgovoril mi je, in mi je

če, naj grem z njim. Seveda sem jim sledil, in takoj ko odprejo vrata, sem imel pred seboj strašno žalostni prizor.

Po celi dvorani je bilo vse posuto, tako da nisem mogel naprej. Stoli, mize, žlice, vilice, noži in najboljše jestvine, kakor naprimer naši pravi slovenski krofi, flanci, potice, šunka, kokoši, vsake vrste posoda, vse to sem videl zmešano skupaj. Ravno pri stopnjicah v kotu sta pa ponosno stala še dva nedotaknjena kanadčana, ki sta bila pripravljena še za drugi dan. Lahko mi verjameš, Peter Zgaga, da bi se razjokal, kakor otrok, ako bi bil navzoč. No, pa tudi meni so se solze potočile ob tem pogledu, ali žal, da ni bilo več časa za to, kajti takoj mi je padlo v glavo, kje je moja soproga, hčer in vsi drugi ljudje. Takoj zdrvim s pozorišča proti hiši, ki je last g. Švajcerja in obnemem je Mr. Švajcar tudi lastnik loterične dvorane. Ko vstopim v prvo sobo, moram priznati, da sem videl obžalovanja vreden prizor. Ko sem prišel tja, so štirje avtomobili in dva ambulančna avtomobila odpeljali najbolj poškodovane v bolnišnice.

Eden teh je odpeljal tudi mojega prijatelja Podobnikarja in njegovo soprogo.

Ko stopim v prvo sobo, zagledam kakih trideset moških in nekoliko žensk, ki so stale in čakale pomoči. Vsi so bili podobni bolj nrtvecem, kakor pa sami sebi. Ko pa stopim v drugo sobo, tam so se pa nahajale večina ženske, in je bil prizor še bolj žalosten, kakor v prvi sobi. Ene je bolj stekala kakor druga. No, izgledalo je prav tako kakor v vojni. Ljudje so seveda bili različne narodnosti, ki so prijatelja g. Travnikarja.

Kar je bilo Slovencev, so se večina vsi ravno tisti čas peljali na dom g. Josef Travnikarja, kamor sem se podal tudi jaz. Tam se mi je nudi še bolj žalosten prizor, kakor na prvem mestu, to pa ravno tega, ker tam še ni bilo nobene zdravniške pomoči in si je vsak pomagal, kakor je vedel in znal. Najprvo sem zagledal gospoda Travnikarja z veliko zevajočo ranou na roki. On se je pa bolj brigal za druge, kakor pa sam zase. Takoj sem mu ponudil svojo pomoč, pa mi je odgovoril, da najprvo so drugi ljudje, potem šele on. Ker tudi tam nisem našel moje družine, sem odšel naprej v upanju, da dobim moje drage pri družini Garbee, ki tudi niso daleč proč. To je bil moj tretji obisk, ki je pa bil že hvala Bogu, nekoliko bolj upajoč. Tam ni bil noben resno poškodovan, seveda sem videl rojaka Garbea, ki je imel zapečaten nos in glavo v povojih, no pa danes, ko to pišem, gre že na bolje.

Mama Garbee je dobila samo par prask in je bila prav zadovoljna, da ni bilo hujšega. Kar je pa mlajših v družini, so pa odnesli zdravo kožo. In tam sem šele izvedel prav natančno kako se je cela stvar zgodila. Ker mi je gospa Garbee sporočila, da mi posebne nevarnosti glede moje družine, sem se nekoliko potolažil in si tako vzel prihiko, da stvari pridem kolikor mogoče do dna. Takoj sem se spomnil na vaš list, in sem si mislil, to le bo pa treba tudi nekoliko poročati v Glas Naroda. Zato sem se tudi kolikor najbolj mogoče natančno informiral. Ker pa nisem mogel dobiti prav natančnih podatkov v soboto, sem šel v nedeljo v jutro zopet, seveda najbolj iz razloga, da bi kaj pomagal. Ko pridem gori, so mi povedali, da se ne smemo pritakniti nobene stvari toliko časa, dokler ne dobimo dovoljenja od sodnije. Torej ni bilo z mojo pomočjo zopet nič in sem se takoj zopet odpeljal proti Detroitu ter sem šel obiskat več prijateljev, da vidim, kako se kaj počutijo, ali žal, da se niso nikjer prav dobro. Zelo rad bi poročal imena vseh poškodovancev, žal, pa jih ne morem dobiti. Precej jih poznam navidez, ne vem pa njihovih imen.

Vsem prizadetim želim kar mogoče najhitrejšo okrevanje, ženi in nevesti pa želim največjo srečo in zadovoljstvo.

Naj še poročam žalostno novico, ki je zadela gospo Jelenič, namreč, da je kruta smrt pobrala ji soproga, ki je bil v najlepši dobi in sta bila poročena komaj dobro leto. Gospe Jelenič izrekam naše sožalje.

Ker mi primanjkuje časa, naj zadostuje za danes, kaj več v kratkem.

A. M. Meyer.

White Valley, Pa.

Zadnjič sem poročal, da je naš sobrat Blaž Ahačič zapustil dne 3. februarja svoj dom ter vzel seboj precejšnjo svoto denarja, nekako šest tisoč dolarjev. Danes pa moram poročati, da smo dne 12. februarja dobili njegovo truplo v tukajšnji bližini. Nesrečnik se je obesil. O denarju ni bilo nobenega sledu. Najbrž ga je prej uničil. Društvo št. 142 S. S. P. Z. mu je poskrbelo pogreb. Pokopali smo ga dne 14. februarja na Export, Pa. Star je bil 59 let, doma od sv. Ane pri Trzinu.

Tukaj zapušča ženo in dva sinova, v Cannonsburgu pa brata.

Ko smo se zbirali k pogrebu, pripelje pogrebniški drugo žrtev, namreč Franka Kobe-ta, katerega je ubilo v tukajšnjem premožniku. Lani, ko je bila stavka, je

prišel v našo naselbino in pričel delati. Doma je bil nekje z Dolenskega. Kot sem slišal, ni član nobenega društva.

Rojaki, pristopajte v društva, ker ne veste, kje vas čaka nesreča. Pozdravi!

Jurij Previč.

Vancouver, B. C., Canada.

Delavskih razmer ne bom dosti opisoval, ker niso nič prida. Jn-goslovancev je v tem kraju precej brez dela. Delo je težavno, namreč žaklje polniti s premogom. Žaklji, so zmurznili in trdi do rog. Mi delamo po dva do tri dni na teden.

Slovencev je malo tukaj, kljub temu pa pridno agitiram za vaš list. Prepričan sem, da je Glas Naroda najboljši slovenski list v Ameriki. Ko se vrnem z dela, najprej Glas Naroda pogledam; še prej, predno začnem kuhati. Vsem seveda ni mogoče ustreči, tako tudi ni meni Jože iz Most pri Ljubljani, ko piše o obisku pri generalu mojstru in njegovih prostovoljcih, toda ne dosti. Večinoma so "prostovoljci" žandarji in srbski vojaki podili na fronto. Kdor ni hotel prostovoljno iti, je bil zaprt. Jože naj bi raje kaj o delavskih razmerah poročal. Pozdravi!

Poročevalec.

ADVERTISE IN GLAS NAROD

SEDEM JEZIKOV GOVORE OPERATORJI, KATERIM SO
POVERJENI KLICI V SILI.

Pri posebnem switchboardu, ki ima šestnajst oddelkov v uradu New York Edison Company, 415 East 40th Street, je zaposlenih enomitridset operatorjev, ki govorijo sedem jezikov. Uslužbenici se vrste, služba pa traja 24 ur neprestano.

Tekom tega časa se je treba vsi odzvati 21.000 klicem. V ta oddelki spadajo samo klci v sili, takozvani "emergency calls".

Naloga teh mož je dosti težja kot pa ostalih uslužbencev v velikem Service Building. Poznati morajo material in potrebščine, ki se jih poslužuje družba, razne posameznike v izvršilnih uradih, vsebino zalog itd.

Vsi klci v veliki sili običajno gredo preko tega switchboarda. Če je kje v sistemu kaka velika motnja, se je treba obrniti na ta

oddelek. Operatorji pokličejo potrebne uslužbence, obveste skladišča ter vodijo takorekoč vsa pravila. Tekom ene same velike motnje so v eni uri poklicali v službo 704 uslužbencev.

Oddelku načeljuje N. R. Ellis, asistent generalnega skladiščnika W. H. Bogarta. V svojem poslu je mojster ter ga vrši že izza leta 1903.

Na razpologo imajo 7000 imen uslužbencev, označenih za klice ter mnogo izmed 548 egstenzijskih števil, znanih operatorjem. Včasih je težko ugotoviti pravega moža, ako je naprimer dvajset Smithov in petnajst Hoganov in operater niti ne ve, kjer je v slučaju sile možak zaposlen.

Mr. Ellis nadzoruje potom nadzornega urada vse telefonske potrebščine družbe.

Ti ljudje, ki odgovore v 24 urah urah za New York Edison Company nad 21.000 klicem, govorijo sedem jezikov. V ospredju je N. R. Ellis, kateremu je teh 31 operatorjev podrejenih.

Za Veliko Noč

Nakazila v dinarjih, lirah in dolarjih odpošljamo vedno z najhitrejšimi parniki in preko najboljših zvez.

Za pravočasno izplačilo se obrnite pravočasno na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

Peter Zgaga

Rojak je čital, da je v New Yorku dosti žensk ki zaslužijo na teden ravno toliko denarja kot moški.

— Moja žena je že ena izmed teh, — je vzklil. — Razloček je le ta, da denarja ne zasluži, ampak jaz ga ji moram vsako soboto sproti odrajtati do zadnjega centa.

Neka francoska profesorica je šest mesecev študirala ameriške razmere.

Nato je izdala knjigo, v kateri je tudi poglavje o prohibiciji.

V tem poglavju pravi: — Prohibicija je poostila razliko med razredi. Bogatini doba vse, kar hočejo in pijejo najboljše pijače. Revši se pa zastrupljajo z neužitno brozgo, katero je mogoče dobiti za majhen denar na vsakem vogalu.

Gospa profesorica je s tem povedala veliko resnice.

Novega pa ni povedala ničesar.

Ženske se v vseh poklicih udeležujejo in skušajo prekositi druge drugo.

Ni dolgo tega, ko je bila neka Brooklynčanka s svojim aeroplanom neprestano trinajst ur v zraku.

Nadalje so državne pravdnice, zdravnice, igralke, inženirke itd. Pri vsaki stvari jim pa gre za rekord.

Kako bi bilo, če bi enkrat k ognjiščim stopile in začele telmovati.

Stavim, da bi se jim vse skupaj prismojilo.

Rojak, ves bled in prestrašen, je planil v sosedovo stanovanje in zajecal:

— Moja žena je omedlela. Ali imate mogoče žganja ali kako drugo stvar? Lepo vas prosim.

Sosed mu je natočil kozarec žganja in mu ga dal rekoč:

— Na, tukaj imaš. Pa po zdravniku pošlji, da ne bo kaj hujšega.

Rojak je na dušek izpraznil kozarec ter odvrnil:

— Hvala lepa. Kar slabo mi je bilo. Jaz namreč ne morem videti, če človek omedli. Zdaj je pa že boljše. Zdi se mi, da ne bo treba pošiljati po zdravnika.

Starega zdravnika so vprašali, če se je kdaj zmotil, ko je dogajal bolezni.

— Da, samo enkrat, — je odvrnil. — Dognal sem, da bolnik ne more prebavljati in sem mu predpisal potrebna zdravila, ki so pomagala. Še istega dne sem pa izvedel, da ima dovolj denarja, da bi ga lahko operiral ter dobil operacijo pošteno plačano.

Nekateri zavidejo otroku, toda usoda nekaterih otrok ni zavidanja vredna.

Šestletnemu otročičku je usmiljen človek podaril dolar. Otročiček je spravil denar in britko z jokal.

— Zakaj vendar jokaš? — ga je vprašal dobrotnik.

— Če dam denar materi, me bo oče nabil. Če ga dam očetu, me bo mati nabila. Če pa dolar sam potrošim, me bošta nabila oče in mati.

V Newarku je te vložil neki možak tožbo za ločitev zakona. Za vzrok je navedel, da je bil pri poroki pijan in da ni vedel, kaj dela.

Sodnik pa, ni ugodil njegovi želji in ga ni ločil.

Kajti, če bi ga ločil — Bog varuj!

Možak bi imel na tisoče posnemalcev, ki bi vsi prišli z istim vzrokom na dan.

Ko so rojaka vprašali, kakšno stališče zavzema napram alkoholu, je možko odvrnil:

— Napram alkoholu sploh ne zavzamem nobenega stališča. Če je na mizi, lepo dobi sedem in pijem v božjem strahu.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

O. Vincent.

SPIRITISTIČNA SEJA

Nastal je kratek odmor, potem kor ptičica, tibo in neslišno. Na pa je spregovorila nadvojvodinja smrtni postelji nas je rotla, naj ji Julija z zvonom glasom:

"Od nikogar ne zahtevam pre-tiravanja, vendar pa sem uverje-na, da bivajo skrivnostni fenome-ni, ki jih ne znamo pojasniti... Dovolite, da vam povem, kaj je zgodilo moji sestri Flori."

Poslušalci so komaj dihali, Vojvodinja je postala razburjena, težka bol se je bila zbudila v nji. Zastor je padel, užgala se je luč in oči zbrane družbe so obstale na sliki Florence Clareno, ki je dostojanstveno visela na zidu.

Platno je predstavljalo lepo in mlado ženo s konvencionalnim ozadjem hiše in vrta. Portretiranka je bila plavih las, visoke postave in vitkega telesa. Krasile so je oči kostanjeve barve. Če je kolo delj časa gledal vanje, se ni mogel ubraniti dojma deviške čistosti, ki je presunljivo sijala iz njih. Polti pa je bila bele, kar blede. Podoba je bila, kakor da je iz voska. Njene ustnice so se zdele brez krvi, na licu pa se ji je risal usmev tuge.

Najlepše na sliki pa je bil občutek melanholije, ki je skrival v sebi nekaj božanstveno tajinstvenega. Ta občutek je prevelav vso sliko. Roke portretiranke so bile sklenjene na grudih. Iz njih je sijala rafinirana lepota. Zdele so se kakor dva amuleta iz slonove kosti. Takšne roke vidiš danes samo v muzejskih dvoranah. Na eni izmed rok pa je bil prstan z velikim vdelanim biserom.

Vojvodinja, ki ni zatajila niti ene misli, je ponovila:

"Da, povedati vam hočem, kaj je zateklo mojo sestro... Čeprav se zdi vse skup zelo naravno, je vendar tajinstveno, izredno tajinstveno..."

"Prav za prav ni bilo nič posebnega. V začetku namreč. Flora je nosila ta prstan vedno, ker je bil originalen in lep. Čuvala ga je kakor kak amulet. Podaril ga ji je bil njen zaročenec Fernand, ki je potoval po tujih deželah in je bil kupil prstan v Benetkah. Ali se kdo med vami spominja Fernandesa? Postal je žrtve železniške katastrofe, ko sta trčila skupaj dva vlaka. Flora ni po njegovi smrti nikoli snela prstana. Naposled je od žalosti tako oslabila, da jo je popadla sušica, kateri je podlegla. Umrla je ka-

Novo ekspedicijsko v polarne kraje odpošlje letos sovjetska ruska vlada. V ta namen je določen en letolomilec in dve letali.

belih rokah pokojne Flore se je bil prstan s kamnom silno povečal. In sredi kamna se je pojavila črka, skrivnostna črka "F."

Bila je začetnica imena Florinega zaročenca.

MAYERLING IZPREMENJEN V SAMOSTAN

V teh dneh, ko se obnavljajo stari spomini na Rudolfovo tragedijo v lovskega gradiča Mayerlinga, se marsikdo, ki ni posvečen v stvari, vpraša, kaj je danes z Mayerlingom? Ni treba, dragi bralci, da vzameš v roke popotni togo in se napotiš peš z Dunaja proti Badnu ter se na lastne oči prepričaš, kako je danes v Mayerlingu; to izveš lahko iz tiska.

Mayerling je bil prvotno v 15. stoletju, skromna naselbina, kjer je dal opat Albert zgraditi cerkev na čast sv. Lovrenca. V kraju je torej bil samostan. L. 1529, baš letos pred 400 leti, so vdrl v Mayerling Turki. Razdejali so cerkev in prizidke ter vasico, ki je spadala zraven. Pozneje so se tamkaj naselili bratje sv. Boštjana in Roka. Obnovili so cerkev in naselbino.

Avstrijski cesarjevič Rudolf je kupil imenja Mayerling l. 1887. Posebno vesel je bil gozdnega kompleksa. Daj je prezidati splotje v lovskega gradiča. Mayerling pa je ostal v njegovi lasti komaj dve leti. 30. januarja 1889. se je odigrala drama, o kateri se je toliko pisalo in govorilo. Po tragediji je cesar Franc Jožef odločil, da se ima lovskega grad prezidati v samostansko poslopje. V hiši so se naselile bosonoge Karmeličanke, trakt, v katerem je izdehnul Rudolf, pa so podrl in postavili na njegovem mestu kapelico, ki je posvečena sv. Jožefu.

Agitirajte za "Glas Naroda", naš veliki slovenski dnevnik v Ameriki.

KONEC MADŽARSKEGA MAGNATA

V Bratislavi bivajoči posestnik dr. Andrej Ivanka je dobil od neke budimpeštanske banke obvestilo, da zapadeta 1. marca dve njegovi menici na 2000 pengoe. Dr. Ivanka, ki ni podpisal nobene menice, se je zanimal za to zadevo in izkazalo se je, da je menice ponaredil njegov oče, bivši madžarski poslanec Imre Ivanka. Sin je očeta ovadil. Ivana st. je prispel v nedeljo iz Italije v Budimpešto in se nastanil v enem najlepših hotelov. Čez nekaj ur so ga pa aretirali in odvedli na policijo. Prižal je, da je ponaredil menice svojega sina. Sin je bil pri zaslišanju navzoč in ni preklel ovadbe. Zato so očeta izročili državnemu pravdnstvu. Oče je delal sinu s sličnimi manipulacijami že večkrat preglavice.

Pred vojno je igral Imre Ivanka v Budimpešti in na Slovaškem važno družabno in politično vlogo. Na Slovaškem je imel veliko posestvo in bil je izvoljen za poslance. V mladosti je bil zelo lep in rad je zabajal v nočne lokale, v katerih je pognal poleg svojega premoženja tudi ženinovo doto v znesku 250.000 zlatih kron. Ko l. 1908 ni mogel več poravnati svojih dolgov, je sklical upnike, katerih se je zbralo na tisoč. Ivanka je moral odložiti mandat, toda leta 1901 je bil znova izvoljen za poslance. Začetkom vojne je dobavljajo vojaškemu erarju krmno in živino. Krmno je pa pomešal s soljo tako, da je bila živina mnogo več in da je bila mnogo težja. S tem je oškodoval erar za težke milijone. Ko je prišla sleparija na dan, je nastal velik škandal. Ivanka je bil obsojen na eno leto ječe in izgubil je mandat. Kazen je odsedel v Bratislavi. Žena se je od njega ločila. Po prestani kazni se je naselil Ivanka v Trstu kot trgovski agent in se je znova poročil s čerko nekega bančnega ravnatelja. Pred sedmimi leti se je preselil v Prago, kjer je postal konjski mešetar. Ker pa ni imel sreče, se je preselil v Padovo, kjer je bival do svojega končnega poloma.

IMAM NAPRODAJ 80 AKROV DOBRE ZEMLJE, 4 milje od Cihesh, Wash. Prod. na obresti ali v zameno. — Oglasite se na: Jack Kos, 832—4th Ave., N. Renton, Wash.

Dva prekucuha na dunajskem dvoru.

Te dni se oglašajo poklicani in nepoklicani peresa s sestavki, v katerih razmotrivajo Rudolfovo problem in ga skušajo rešiti iz novih vidikov. Razpravlja se o tem, kakšne smrti je Rudolf umrl, naravne ali nasilne, prostovoljne ali neprostovoljne. Bolj nego te domneve, ki imajo skoz in skoz značaj ugibanja, pa je interesantno razmerje med cesarjem Francem Jožefom in Rudolfom. Dokumentarično je namreč dokazano, da ni smel Rudolf ne ustno ne pismeno nagovoriti svojega očeta z "Ljubim očetom," ampak je moral začetni razgovor z njim z besedami: "Vaše cesarsko in kraljevo Apostolsko Veličanstvo!"

Te in podobne razmere na dunajskem dvoru so napravile iz Rudolfa upornika in revolucionarja, prekuceškega princea come il faut. Med ljudmi na dvoru je našel Rudolf samo enega, ki se mu je zdel vreden zaupanja. To je bil nadvojvoda Ivan, poznejši Ivan Orth, ki je bil neki tako svobodomiseln, navdahnjen kakor Rudolf in je takisto v ljubezenskih odnosih prekršil stroge norme španskega ceremonijala habsburške vladarske hiše.

Rudolf in nadvojvoda Ivan sta si bila zaupna prijatelja in sta delovala kot nekakšna zaročnika in prekuceha proti dvorni kamariji cesarja Franca Jožefa. Kovala sta načrte, kako bosta predrugačila razmere in sta se v ta namen sestajala v separeju dunajskega hotela "Tegethof" v Johannesgasse.

Že to dejstvo izpričuje, da ne more biti avtentična verzija, ki pripoveduje, da je bil poznejši Ivan Orth morilec pokojnega cesarjeviča in da ga je udaril s šampanjsko steklenico po glavi. Nadvojvoda Ivan je bil tisto noč, ko je bil Rudolf umorjen, baje sploh odsoten z Mayerlinga in se ni mudil niti na Dunaju, ampak na Reki v gosteh pri tedanjem madžarskem guvernerju grofu Zichyju.

Zelo značilen vpogled v Rudolfove življenske nazore nudi testament, ki ga je cesarjevič napravil kot 21 letni mladenič, preden je nastopil veliko potovanje. Oporoka je po sedanjih publikacijah bila napisana v Pragi dne 15. aprila 1879. Rudolf določa v njej, da

se ima porabiti vsa njegova imovina v gotovini v dobrodelne svrhe. Grof Bombelles je dobil naročilo, naj razdeli denar na enake dele med cesarjevičev služabništvo na Dunaju in Pragi. Prebitek dobe šole, obleke služabniki. Spisi, listine in korespondenca se imajo uničiti. Knjižnica naj se razdeli med šole, zbirke pa naj se izroče dunajski univerzi.

Dalje se glasi pismeno izročilo: "Moj otok Lokrum (pri Dubrovniku) polagam svojemu očetu k nogam. Naj ga milostno vzdrži, je in štiti ter pazi, da ga ne dobi v last kdo drugi. Lokrum je spomin na strica Maksimilijana (nesrečnega mehiškega cesarja) in čisto južnoslovenska zemlja, katere dandanes ne gre več prezirati." Testament ima sklep, ki pravi: "Šel sem druga pota, kakor moji sorodniki, vodili so me pa vedno najčistejši nameni. Naša doba zahteva nove nazore. Reakeija je povsod prvi korak k zatonu." In slednjič:

"Poslavljam se v mislih od vseh lepih Dunajčank, katere sem nad vse ljubil."

Sveda ostane odprto vprašanje če ta oporoka res eksistira in v čigavih rokah je sedaj. Slej ko prej pa se poleg objave teka dokumenta ponavljajo trditve, da je Rudolf izvršil samomor in da je postal žrtve velike ljubezni, ženske, od katere se ni mogel odtrgati.

NAJLEPŠA MADŽARKA

Miss Erzs Simon bo v kratkem prišla v Ameriko ter se bo udeležila lepote tekme.

STENSKI ZEMLJEVID ZA VSAKOGAR

Človek, ki čita liste, ne more in ne sme biti brez zemljevida. Poročila prihajajo iz raznih tako malih in oddaljenih točk, da je potrebno znanje zemljepisja, če hočete poročilo popolnoma razumeti. Po dolgotrajnem iskanju smo dobili STENSKI ZEMLJEVID, s katerim bomo brez dvoma ustregli našim čitateljem. Na zem uprta so vsi deli sveta ter je dovolj velik, da zadosti vsem potrebam.

CENA SAMO \$1. (Za Canado \$1.20 + poštnino in carino vred.) Poštnino plačamo mi in pošljemo zavarovano.

VELIK ZEMLJEVID JE POTREBEN V VSAKEM DOMU

Ednole veliki zemljevidi zahtevajo dnevne potrebe. Če se morate posluževati atlasa, morate listati po njem in predno najdete, kar iščete, mine pomavdi dosti časa. Pred STENSKIM ZEMLJEVIDOM se pa lahko zbere cela družina in lahko razpravljajo o dnevnih vprašanjih. Na ZEMLJEVIDU lahko natančno ugotovite, kje se je zgodila kakšna nesreča, kje je porušil tornado, kam je dospel letalec itd. Tudi otroci potrebujejo ZEMLJEVID, ko se uče zemljepisja.

Naš STENSKI ZEMLJEVID je pravzaprav skupna zemljevidov. Ima šest strani, ki vsebujejo približno 6000 kvadratnih inčev. Dolg je 38, širok pa 25 inčev.

Dostikrat ste že čitali v časopisih ali knjigah o kraljih, ki vam niso bili znani. Vaše zanimanje bi bilo dosti večje, če bi vedeli, kje se nahajajo. Z našim ZEMLJEVIDOM je pa tej potrebi ugodeno.

V TEJ SKUPINI ZEMLJEVIDOV SO:

Veliki in krasni zemljevid celega sveta in vseh kontinentov, tiskan v petih barvah.

Veliki zemljevid Združenih držav, na katerem so vse železnice in ceste.

Nov zemljevid za paketno pošto in Vodnik po Združenih državah.

Zemljevidi Pacifičnega oceana, otočja in ameriške lastnine.

Opis dežel, mest, otokov, rek itd.

27 ZEMLJEVIDOV V STENSKEM ZEMLJEVIDU

Ne očitajte se na to, če že imate zemljevid ali atlas, ta STENSKI ZEMLJEVID bo za vas veliko važnost. Ko ga boste en teden imeli, ga ne boste dali niti za pet dolarjev.

NAROČITE GA PRI:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

KAPITALIZACIJA OBRETI PO

4 1/2%

8.1. januarjem smo povišali obresti za vloge na — "SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

od 4% na 4 1/2%.

K vlogam se bo pripisalo sedaj 1/2% več obresti na leto od glavnice in tudi od medtem polletno pripisanih povišanih obresti.

Za primer navajamo obrestovanje vloge od \$100.—, da se vidi naraščanje vloge po 4% in po 4 1/2% obresti:

Vloženo	4%	4 1/2%
vloga z obrestmi v:	\$100.—	\$100.—
5 letih	\$121.84	\$124.78
10 letih	148.40	155.71
15 letih	180.80	194.32
18 letih	203.54	221.99

Glavnica se podvoji po 4% v 18 letih, po 4 1/2% pa v 16 letih. Kdor hoče podvojiti svoj denar, bo dosegel ta cilj 2 leti prej, ko se mu obrestuje vloga po 4 1/2%.

Povišani dohodek za denar je pri nespremenjeni varnosti najboljša inisijativa za redno štedenje. Stalno naraščajoča vloga vam odpira nove višje udobnosti in olajšuje skrbi za bodočnost.

SAKSER STATE BANK

83 Cortlandt Street

New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnega srea naznanjamo, sorodnikom, prijateljem in znanem žalostno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja našega draga sina,

FRANKA JEREB

Umrl je dne 2. feb. 1929 po dvanajst dnevni bolezni. Rojen je bil v Chicago, Ill., dne 24. aprila 1903. Pokojni je bil član društva sv. Roka št. 94 JSKJ in društva Slovenski Sokol v Waukegan, Ill. Pogreb se je vršil 5. feb. na tukajšnjem North Shore pokopališču.

Štjemo si v dolžnost, da se prav lepo zahvalimo društvu Slovenski Sokol za tako častno korporativno spremstvo pri pogrebu pokojnega.

Ravno tako tudi društvu Sv. Roka za udeležbo pri pogrebu z svoje zastavo, kakor tudi društvu Comrades št. 193 JSKJ za čuvanje pri mrtvaškem odru.

Iskrena hvala za izkazano sočutje z darovanimi krasnimi veni in rožami vsem sledečim: Mr. in Mrs. John Hamove iz Kokomo, Ind., Mr. in Mrs. Stritar, nadalje rodbinam Mr. in Mrs. John Hamove iz Waukegan, Mr. in Mrs. Jack Rode, Mr. in Mrs. Fr. Peklaj, Mr. in Mrs. Trampuš iz Chicago, Ill., društvu "Sv. Roka," društvu "Slovenski Sokol," društvu "Slov. Nar. Čitalnica," društvu "Junior Čitalnica," rodbinam Mr. in Mrs. Ant. Stritar, Mr. in Mrs. John Leskovec, Mr. in Mrs. Jack Mese, Mr. in Mrs. John Shiffrer, Mr. in Mrs. Ant. Jansa, Mr. in Mrs. Louis Hillman, Mr. in Mrs. Fabian Zlodi, Mr. in Mrs. Peter Oblak, Mr. in Mrs. Archie Buffman, Mr. in Mrs. Pavel Peklaj, Mr. in Mrs. John Zalar, Mr. in Mrs. John Sedej, Mr. in Mrs. Rudolf Skala, Mr. in Mrs. And. Opeka, nadalje rodbini Hrovatin, Mr. in Mrs. Geo. Guzowski, Mr. in Mrs. Chas. Mueller, Mr. in Mrs. Fr. Poglajen, Mr. in Mrs. Louis Zuppes, Mr. in Mrs. Fr. Šetina, Mr. in Mrs. Jack Grahek, Mr. in Mrs. Emil Gustafson, Mr. in Mrs. Clarence Gustafson, Mr. in Mrs. Math Waršek, Mr. in Mrs. Harold Klemola, Mr. in Mrs. J. A. Miller, nadalje Mr. Earl Le Roy, Mrs. Agnes Poglajen, Mrs. Johana Waršek, Miss Mary Waršek, Mr. Jimmie Moore, Mr. Clinton Gustafson, Mr. W. J. Farmer, Mr. E. Erickson, Mr. W. Niemi, Mr. H. Hamilton, Mrs. Stake, Mr. Al Monroe, Mr. Chester Philiano, Mr. Tony Root, kakor tudi delavcem Nat. Envelope Co., delavcem North Chicago Dairy, delavcem Burton's Laundry, delavcem Home Laundry, delavcem zadrudne prodajalne, tvrdki Home Laundry, Stebly Boys in "Waršek's Gang" fantom.

Prisrčna zahvala vsem trem zastavonošem pri spremstvu pogreba, kakor vsem onim, ki so dali svoje automobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Hvala vsem kateri so pokojnega obiskali v bolnici za časa njegove bolezni in mu cvetja poslali. Posebna hvala Mr. John Hamoveu z njegov neumoren trud ob času bolezni in smrti našega nepozabnega sina. Enako Mr. Tony Rootu za sodelovanje pri pogrebu ter Mrs. A. Grom za pomoč v času bolezni in smrti. Hvala vsem onim, ki ste ga obiskali ob njegovem mrtvaškem odru in vsem, ki ste nam stali oba strani v uri žalosti in bridkosti, ter vsem, ki ste ga spremili k zadnjemu počitku na pokopališče.

Še enkrat srčna hvala vsem in vsakemu posebej.

Tebi, dragi nam sin in brat, pa kličemo potrtega srea: Počivaj v miru in hladni zemlji.

Žalujejo ostali: Math. in Frances Jereb, stariši; Christine Stritar, roj. Jereb, sestra; Frank Stritar, svak; John in Johana Hamove, stari oče in stara mati.

Waukegan, Ill., 8. feb. 1929.

GAUCHO

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

9

(Nadaljevanje.)

Z mirnim obrazom je poštel visoke bankovce ter rekel nato: — Vi ste skrajno nepredvidni, moj dragi gospod! Vi bi morali hraniti denar ter vedno nositi več kot to seboj. Tukaj je komaj tri tisoč pezov! Žalibog bom moral skolektirati preostali del nagrade, ko se bova srečala prihodnjic.

Odšel je proti vinski mizi ter si nahlj še nadaljno čašo penete-ga-se šampanja.

— Na vaše zdravje, sedaj eksekucija! Vi se boste priručili se-daj tej zdravici!

Nalil je čašo ter jo držal tik pod usta guvernerja. Uradnik pa je pljunil nanj.

Zobje Gaucha so se razkrili kot pri volku in smejal se je lo-kavo.

— Bila je zmotna, insult za poštenega praseca imenovati vas svi-njo! Vi ste strupena kača! Pa vzemite požirek kljub vsemu!

Izljil je čašo v oči Ruiza ter odšel proti visokemu oknu v oza-dju palače.

— Jaz vam želim lahko noč, generalni guverner! Pazite na svo-jo čast, dokler jo še imate. Bil je prijeten ter dobičkanosen večer, zahtj jaz vem sedaj, kje najti več zlata kot pa ga mogoče vsebuje to nesrečno mesto. Srečal vas bom mogoče v Mestu čudežev!

— Adios! — je bil zadnji klic, nakar je izginil v noči, ko se je spustil med grmičevje vrta.

Tekel je kot indijanski skavt na temno ulico v ozadju. Vzelo je le eno minuto, da je zasledil gugajočo se svetilko v ozadju voza, kjer ga je pričakoval dremajoči Sanchez.

— Hola! — je zaklical, ko je zlezel na svoj sedež.

— Kam greva? — je vprašal debeli mož, ki si je prišel menca-ti oči.

— Domov, Sanchez!

Četrto poglavje.

VESELICA V GOSTILNI.

Sanchez je napodil svoja konja z bičem ter prišel mimo duca-ta drugih vozov, kojih kočijaži so dremali ter čakali konca plesa. Zaobrnil se je ostro na prvem vogalu ter si priboril pot skozi temne ulice na tak način, da ju je povedel voz v nasprotno smer od ban-ditskega taborišča.

— Moj kočijaž pozna svoj biznes boljše, kot sem kdaj mogel vrjeti, — je mrmral Gaucho, kadeč v temi, ko sta drvila skozi pre-senetljivo množico hiš in cest.

— Ko postanem generalni guverner te province nekega sladke-ga dne, predno bom star tisoč let, bom napravil Sancheza za svoje-ga majordoma.

Rekši to je izpil zadnje vino, katero mu je njegov mož pre-skrbel.

Bil je strašno lačen po dolgi ježi tekoma celega popoldneva in po presenetljivih dogodkih večera.

Sklonil se je skozi okno ter zaklical:

— Sanchez, kadar pridava na cesto proti našemu taborišču, se ustavi pri gostilni, kjer bova lahko kaj jedla. Potem ko sem pil naj-boljša vina v provinci z volkom, imam sedaj tudi volčji apetit. Pa glej, da ne bo proveč razkošna gostilna! Gostilna, kjer pomenja kos zlat moka, kajti biriti Ruiza me najbrž love vsepovsod!

Debeli mož se je zasmejal.

— Lepo priliko imajo, da bodo zasačili ta par pretkanih lisic, — je rekel ter se igral zopet z bičem. — Jaz poznam tak prostor, gla-var. Tam bo godba ter tudi lepe ženske.

Gaucho se je suho zasmejal. Ker se je odpovedal priliki, da ple-še z lepoticami glavnega mesta, ni imel tudi nobenega poželjenja do teh kmečkih lepotic iz okolice.

— Imam bolj važne stvari pred seboj sedaj, kot pa poljube, — je odvrnil, ko se je naslonil nazaj na svoj sedež, da sanja zopet o vrečah zlata, dragih kamenov in drugih stvarih.

— Nikake ženske v moje življenje, dokler ne bom bogat... Vi-del bom svet, mogoče, ter odplaval v tuje dežele. Nato pa bom mo-gače vzol kako čedno aristokratko ter lastoval svojo lastno renčo.

Gaucho se po poročil z modro krvjo, kot njegovi očetje. Ženske iz gostilne, — bah!

Kako malo je skutil o presenečenjih, ki so čakala nanj, ko se je udal tem fantazijam!

Dosegla sta prostor, kjer sta bila pritrjena ponija obeh. San-chez je skočil s težavo s kozlja ter pričel stezati ude, ki so postali trdi od dolgega čakanja.

— Jaz bom poškal Quitao in mojo lastno žival, glavat, — je rekel Sanchez. — Gostilna, od kateri sem govoril, je le eno miljo on-stran ceste. Ustavil sem se večerjati tam, ko sem se vrnil s proizvod-vanja z lupom in drugimi. Počakajte!

Nenadna vzbemirjenje se je pojavilo v njegovem glasu.

— Kaj pa je sedaj?

— Glavar, ravno v tem prostoru smo videli enega letakov Rui-za. Spoznali vas bodo in tudi, če bi gostilničar sam molčal, bo eden postopačev ali žensk povedal vojakom, ko bodo prišli po tej poti. Mi nismo daleč od mesta in vsaka pot bo preiskana, da se najde sle-dove o vas.

— Neumnost, debri Sanchez. Priveži konja na zadnji del voza ter poži naprej, — je odredil njegov mojster. — Jaz sem tako la-čen kot kak volk s pamp.

Shanchez je ubogal, dvomeč.

Obrnil se je na desno, ko so dosegli križišče in kmalu so luči gostilne naznanjale svoj pozdrav. Sanchez je zavozil na dvorišče hleva, kjer je bilo privezanih več konj k tozadnemu drogu.

— Drugi caballeros so pred nami! Mogoče bo to vesela skupi-na, Sanchez, — je rekel Gaucho. — Jam imam idejo! Ti si obleči svojo obleko kravjega pastirja ter prepusti meni to smešno obleko kočijaža. Može Ruiza kadar me bodo iskali, bodo vpraševali goto-vo za moža v obleki granda ali pa človeka v usnjatem jopiču Gau-cha, kot sem pokazan na letaku. Mi jih bomo osleparili, kajti nje-govi vojaki te niso še videli.

Sanchez je čutil samega sebe olajšanim. Izmenjava obleke je bila završena v par trenutkih.

Luč skozi zadnje okno je svetila, ko si je Gaucho nataknil sta-rodavni klobuk kočijaža preko enega očesa ter zavzel posebno poz-o.

— Ali nisem čeden sedaj, Sanchez? — je vprašal Gaucho.

Njegov mož se je tresel od smeha, katerega ni mogel kontro-lirati.

(Dolje priložnja.)

Maršal Borojevič v svojih pismih.

General Borojevič je v dobrem garju in ki jih je te dni v nemških spomenu in še danes, ko govorimo listih objavil dvorni svetnik Ju-jo žalostni usodi naših rojakov pod lijan Weiss. Vemo, da bodo ta Italijo, čujemo često mnenje: "Če pisma žanivala tudi naše čitate-bi generala Borojeviča ne bilo, kdo lje, zato objavljamo iz teh pisem ve, ako bi ne bili danes Italijani nekaj posebno značilnih odlomkov, gospodarji tudi v Ljubljani!" Ni ki kažejo Borojeviča v dokaj sim-brez podlage ta domneva, eno pa patični luči.

Je prav gotovo, da bi bila Ljublja-Borojevič je bil začetkoma vojne na med vojno pod neposrednim "p. v.". Po zmagah v Galiciji pa udarom vojnih dogodkov, ako bi so mu peli hosana. Borojevič je z obveljal prvotni načrt avstrijske ozirom na to 6. septembra 1914 vrhovne vojne komande, po kate-pisal svojemu prijatelju: "Kako rem je bila določena kot prva ob-čudna so pota usode! Moža ki so rambna točka proti Italiji Sava, ga vlačili kot veleizdajalec po uli-cah, so poklicali kot rešitelja in ga da ne iz kakih nacionalnih, tem-proslavljali! Mene pušča vse to hladnega in se samo veselim na-več zgolj iz vojaških oziror.

Drugače bi najbrže zadela Lju-bljano med vojno ista usoda, ki je se Cineinat lahko sam sadil svoje zadela Gorio! Borojevič je bil se-zelje."

Po velikih uspehih na ruskem val si je tudi nekaj svojega slovan-bojišču so Borojeviča poslali proti skega duha in tudi kot general ni Italiji toda brez armade. Dne 22. nikdar prikrival, da je ne samo junija 1915 je z italijanske fronte slovanskega pokolenja, marveč tu-pisal:

"Ko sem semkaj prispel, so mi prišle na misel besede Sv. pisma: V začetku ni bilo ničesar! Nobene armade, nobenega štaba, nobenega avtomobila, nobenega telefona, no-rojen l. 1856. v Umetinju v Liki.

Ali se je bilo potem čuditi, da se Začel sem vojno z Italijo prekli-hajale prve vesti z avstrijskih bo-njačoj, ker sem si moral preje še-jšje, ni bilo nikjer najti Borojevi-čevga imena. Šele kasneje ko se niško prometno karto. Cadorna je s svojimi izrednimi sposobnost-je bil strašno ljubeznjiv in me pri-mi uveljavil na bojišču kot eden-tem ni motil. Rusi bi bili to dru-najboljših avstrijskih generalov, gače napravili..." — Jedva je pri-je javnost izvedela, da Borojevič nato njemu spletke in neprestano je imenovan za komandanta armade imel na vratu vrhovno armadno proti Italiji, je znano, manj znano komando. V pismu dne 30. julija pa je, da se je tudi v tem emi-nentno zaupnemu položaju moral boriti proti nezaupanju merodaj-nih avstrijskih krogov in spletkam številnih svojih sovražnikov, pač v prvi vrsti zato, ker ni bil rodom Nemec.

Vpogled v te borbe, pa tudi v duševno razpoloženje tega brez dvoma izrednega moža dajejo zla-sti Borojevičeva lastna pisma, ki in kako zavidam zadnjega moža v strelskem jarku, ki se enostavno biše s sovražnikom, a mu ni treba, da bi se prepil s Tešinom, (gla-vni stan vrhovne komande.)

Pa prišlo je še hujše: Vrhovni komandant italijanske fronte nadvojvoda Evgen, ki je sedel v Mariboru, je dal Borojeviča nad-jih je pisal svojemu prijatelju, ogrskemu drž. podtajniku pl. Bol-Ni izključeno, da so imeli pri tem

vmes svoje prste mariborski nem-skutarji, s katerimi je imel Evgen tesne stike, opozarjajoč ga, da je Borojevič Srb in da mu zato ni zaupati.

Borojevič je na to infamijo vlo-žil prošnjo za upokojeitev. O tej svoji odločitvi je poslal prijatelju 20. avgusta 1915 to-le ogorčeno pismo:

"Včeraj sem vložil prošnjo za upokojeitev.... Ne sme več tako iti naprej, moram stvar spraviti v red. Prišel sem namreč na to, da vohunijo proti meni.... Neki za-upnik nadvojvode Evgena je po-slal mlade oficirje na fronto in jim dal poseben ključ za šifriranje, ki je bil nam neznan. Takšen ši-frirani telegram mi je bil predlo-žen. Na kratko sem izjavil: "Ker je armadni komandant, kateremu ne zaupate, škodljiv prosim za ta-kojšnjo upokojeitev!"...

Nadvojvoda gotovo nima pojma (Borojevič je bil tudi napram pri-jatelju previden) o spletkah s ši-frami in bo gotovo presenečen za-radi moje prošnje. Toda jaz sem moral udariti, ker bi bil sicer ne-mogoč v oči mojih generalov in mojega štaba. Sicer pa: ako boš v časopisih čital, da sem si dal napraviti civilno obleko, boš vedel kako je prišlo."

Na Dunaju te demisije niso sprejeli ker pač niso imeli nikogar, ki bi ga mogli postaviti na Boro-jevičovo mesto. Izdan je bil torej ukaz, naj se nihče ne vmešava v njegove posle, toda vsi ti ukazi so bili samo na papirju. Borojevič je dal duška svojemu ogorčenju v pismu z dne 9. septembra 1915:

"Mojo prvo prošnjo so odbili in mi še očitajo, da sem se preneglil... Prepis vse korespondence sem po-slal Conradu (šef generalnega šta-ba) v Tešin da s tem preprečim, da bi bili tankaj enostransko in-formirani. Conrad mi je odgovoril da mora on še več poizeti, da je on še na slabšem.... Ukaz je bil izdan v Maribor, naj se ne vmeša-va v moje stvari. Za ukaz se se-veda nihče ne briga in vse je osta-lo pri starem. Vsak dan si govo-rim: Nam ni pomoči, samo eno sredstvo je, ki lahko pomaga, in to je: od ramadnega vodstva je treba odstraniti vse, ki nimajo pojma o vojevanju."

Intrige proti Borojeviču so se kljub prepovedi iz Tešina nato še stopnjevale. Da jim napravi ko-nee, se je že hotel zateči v javnost, da bi bil tamkaj enostransko in-formirani. Conrad mi je odgovoril da mora on še več poizeti, da je on še na slabšem.... Ukaz je bil izdan v Maribor, naj se ne vmeša-va v moje stvari. Za ukaz se se-veda nihče ne briga in vse je osta-lo pri starem. Vsak dan si govo-rim: Nam ni pomoči, samo eno sredstvo je, ki lahko pomaga, in to je: od ramadnega vodstva je treba odstraniti vse, ki nimajo pojma o vojevanju."

Polom na Pilavi... druga pa: ali bi ne bilo umestno javnosti točno orisati predzgodovino, ki je jugo-slovenske mogoče napotila, da so mi zabranili povratek na Hrvaško in me poslali v izgnanstvo? Poti-snil bi ljudi ob steno in svojim ro-jakom pojasnil, kako zelo so bili osleparjeni. Na to polagam ve-liko važnost, ker mi ne more biti vseeno, da pridem v zgodovino kot sovražnik svojega naroda."

V Celovcu je živel v največji bedi. Bil je brez sredstev. O po-lomu na Pilavi je napisal avtorita-tno delo ki je izborno služilo naši delegaciji na mirovno konfe-renci v borbi protitalijanskim pre-tenzijam. Prosil je nato, da se mu dovoli skromna pokojnina, da bo mogel vsaj živeti. Toda na vedno bolj se približujem trenu-prošnjo ni bilo rešitve. Italijani so izrabljali že dr. Žolgerja proti nam, ako bi sprejeli pod svojo streho se maršala Borojeviča, bi se podvojili svoje mahinacije. Ti oziro so bili v Beogradu merodajni, da so oklevali dovoliti Borojeviču pokojnino ali mu sicer pomagati. Medtem je Borojevič dobesedno u-miral gladu. Ves obupan je 5. februarja 1920 napisal to-le trpko pismo:

"Kakor ti je morda znano, ni-sta po polomu Zagreb in Ljublja-na dovolila mojega povratka, ker se nisem ravnal po odredbah goto-vih mogočnikov. Prelomiti bi mo-ral svojo prisego da izpolnim željo onih ljudi, česar pa seveda nisem storil. Ljubljana je na železnici zaplenila mojo privatno prtljago, ki je nato popolnoma izginila, tako

Kretanje parnikov Shipping News

21. februarja: Berlin, Bremen

22. februarja: Vucania, Trst

23. februarja: Olympic, Cherbourg

Hamburg, Cherbourg

Rydam, Boulogne Sur Mer, Rot-terdam

Republie, Cherbourg, Bremen

28. februarja: Leviathan, Cherbourg

Stuttgart, Bremen

1. marca: Aquitania, Cherbourg

2. marca: Ile de France, Havre

America, Cherbourg

Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

Conte Blancamano, Napoli, Genova

7. marca: Dresden, Bremen, Boulogne Sur Mer

8. marca: Berengaria, Cherbourg

9. marca: Cleveland, Hamburg, Cherbourg

New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

Roma, Napoli, Genova

13. marca: President Harding, Cherbourg

14. marca: Muenchen, Bremen

Paris, Havre (Velikonočni izlet)

15. marca: Olympic, Cherbourg

16. marca: Arabic, Cherbourg, Antwerpen

Veedam, Boulogne Sur Mer, Rot-terdam

Conte Grande, Napoli, Genova

19. marca: Westphalia, Hamburg

20. marca: Leviathan, Cherbourg

21. marca: Presidente Wilson, Trst

Berlin, Bremen

22. marca: Aquitania, Cherbourg

23. marca: Deutschland, Hamburg, Cherbourg

Augustus, Napoli, Genova

26. marca: Columbus, Bremen

Republie, Cherbourg, Bremen

28. marca: Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer

Volendam, Boulogne Sur Mer, Rot-terdam

29. marca: Ile de France, Havre

Berengaria, Cherbourg

30. marca: Vucania, Trst

Hamburg, Hamburg, Cherbourg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

Rydam, Boulogne Sur Mer, Rot-terdam

26. junija: Paris, Havre (IZLET)

26. julija: Ile de France, Havre (IZLET)

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih urnikih:

Ile de France 1. mar.; 29. mar.

Paris 14. marca; 5. aprila.

(Os polnoči.)

Najkrajša pot po Šlezemici. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi moder-nimi udobnostmi. — Pijača in slava- francoska kuhinja. Iredno niske cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

19 State Street, New York, N. Y.

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih urnikih:

Ile de France 1. mar.; 29. mar.

Paris 14. marca; 5. aprila.

(Os polnoči.)

Najkrajša pot po Šlezemici. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi moder-nimi udobnostmi. — Pijača in slava- francoska kuhinja. Iredno niske cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

19 State Street, New York, N. Y.

da sem po demobilizaciji ostal skoraj gol. Moja prošnja, da se mi izplača pokojnina, je ostala doslej brez odgovora tako z Dunaja, kakor od drugod. Moji prihranki, naloženi v ogrskem Vojnem poso-lu, kakor tudi v avstrijskih rentah naložena kaveja moji žene ne donajajo niti vinarja obresti. Sem torej popolnoma brez vsakih sredstev in živim že preko enega leta od posojil. Moja prošnja je torej, da bi pri merodajnih faktorjih posredoval, naj mi dajo na razpolo-go moj bančni depot. Naj ga pro-dajo ne glede na to, da bom s tem zelo oškodovan. Ne morem si mi-siliti, da bi name kljub vsem časopisnim lažem tako pozabili, da bi moral umreti, predno bi dobil pomoč."

Nekaj pomoči je potem prispelo iz Beograda, toda bila je skromna. Svetozar Borojevič je umrl v bedi in pomanjkanju, zapuščen od vsa, dne 20. maja 1920. Tragična uso-da.

Potujoče gledališče za deco organizirajo v Ljeningradu. Gle-dišče bo prirejalo predstave za šole in delavske mladinske klube.

KONCERTI ANTONA ŠUBELJA.

23. febr. Johnstown, Pa.

24. febr. Aliquippa, Pa.

28. febr. Hartford, Conn.

NAZNANILO.

Naročnikom v državi Pennsylvan-ia naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal zastopnik naše-ga lista

Mr. Joe Černe

in ga obenem rojakom toplo pri-poročamo.

Uprava lista.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA", NAJVEČ-JI SLOVENSKI DNEVNIK

V AMERIKI.

NARAVNOST V TRST

Skupno Potovanje

po COSULICH progi

priredimo dne

29. MARCA 1929

NA NAJNOVEJŠI MOTORNi LADJI

"Vulcania"

ki ima 24,000 ton prostornine, je 632 čevljev dolga, 80 čevljev široka in 91 čevljev visoka. Motorji raz-vijajo 33,000 konjskih sil in vozi z brzino 20 vozlov na uro.

TA PARNIK VOZI 11 do 12 DNI DO TRSTA, iz TRSTA do Ljubljano pa vozi vlak samo 4 ure.

Za nabavo potnih listov in vsa pojasnila se obrnite na

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

DODELJENE SO NAM NAJBOLJŠE KABINE

VSEBINA:

Jugoslovanski motiv
Koledarski del
Denar, ki dela predsednika
Pes
Deset eksperimentov, ki so pretresli svet
Sovražniki športa v starem veku
Izgnjena Kolumbina
Thomas Alva Edison
Poganka
Nov triumf človeškega genija
Sočivni vrk tekmo poltja
L o k
Može, ki kopljejo premog
Trideset let Mozambika
Vročinski rekordi prejšnjih stoletij
Granate iz vsemirja
Ford in njegovi delavci
Mrtvi v vinogradu
Zakonsko pravo v Združenih državah
Saj se ne izplača

ČITAJTE
Slov.-Amer. Koledar
za leto 1929

CENA 50 CENTOV

GLAS NARODA, 82 Cortlandt St New York

VSEBINA:

Iz zgodovine polarnih ekspo-dicij
Z letalom preko Severnega te-čaja
Nobilova blamaža
Novci in papirnat denar v Združenih državah
O dednem pravu in zapuščin-skem davku
Ivan Zorman
Kirurgija primitivnih ljudstev
Zavarovanje proti nesreči
Inozemci in lovsko pravo
Žena in mati v zgodovini
Kakšna razlika
Potovanja v Evropo
Cvetke z livade za mlade in stare
M i
Najvišja posledja sveta
Šaljivke in šaljivke
Koliko prednikov ima vsak človek